

T E D

Ted Benoitia pidetään yhtenä tärkeimmistä **Hergen** työn jatkajista. Onpa hänen työtään ilmestynyt Suomessakin, peräti yhden (tosin nelivärisen) sivun verran. Tapaamme hänen studiollaan, joka sijaitsee hienostokaupunginosassa, ja näyttää siksi asialliselta ja vaatimattomalta.

Vaativuutta osoittaa sekin, ettei Benoitin omia töitä ole lainkaan esillä, lukuunottamatta pöydällä olevaa keskeneräistä sivua **Ray Bananan** seikkailuista. Ennen kuin ehdin avata suuni hän istuu työnsä ääreen ja alkaa kertoa:

Ted: Olen viimeistelemässä uutta albumiani, tekeillä on yksi viimeisistä sivuista.

Pasi: **Ray Banana** näyttää olevan kuvassa mukana, onko tämä suoraa jatkoa *Berceuse Electrique*lle?

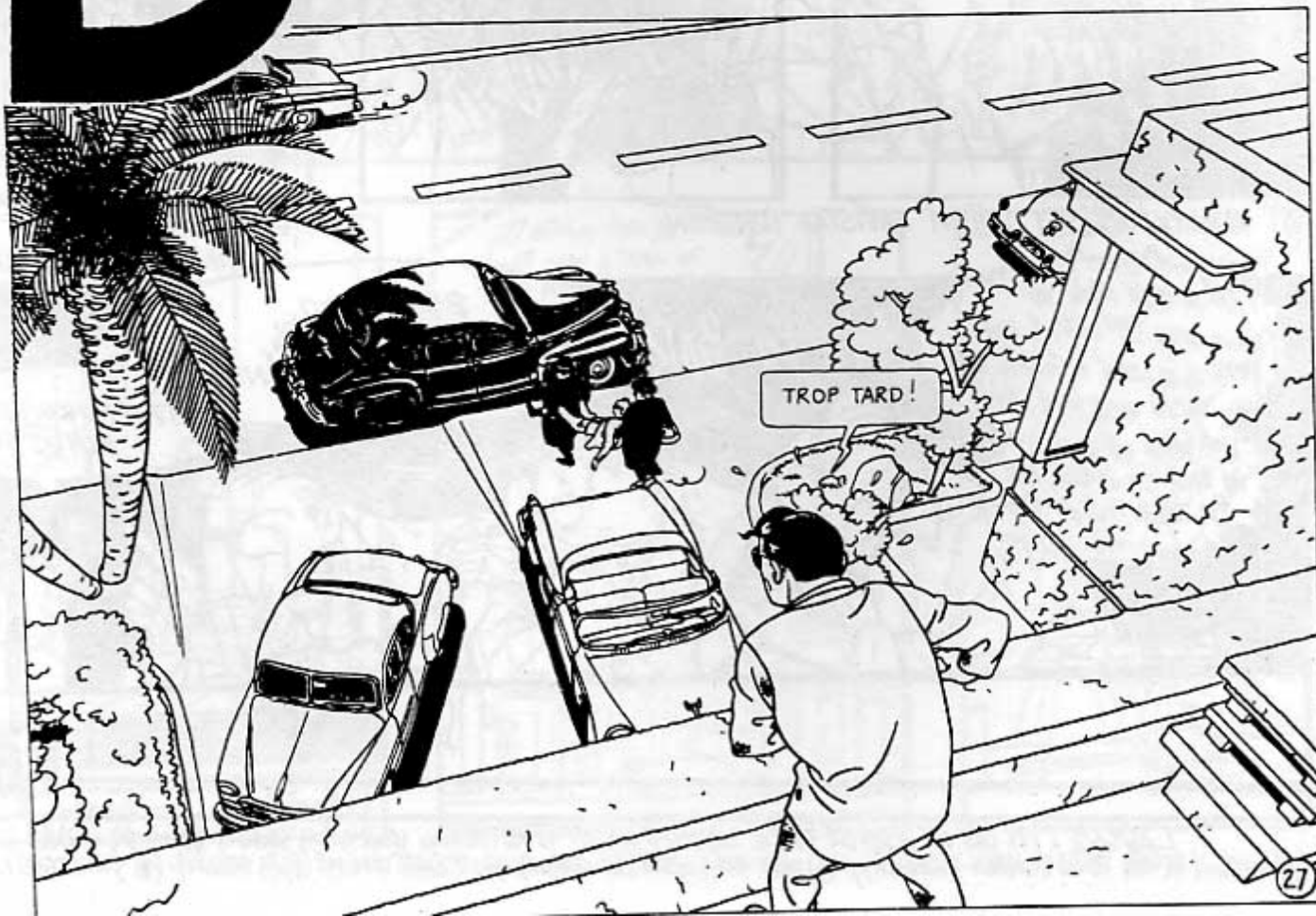
T: Ray on kyllä tarinan sankari, mutta muuten tämä eroaa aika tavalla edellisestä...

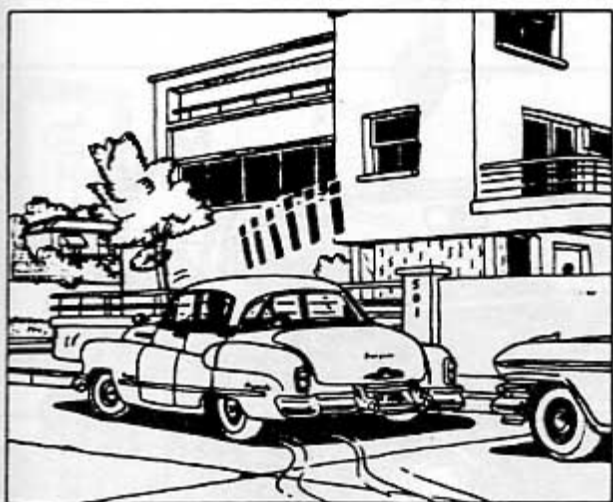
P: Tuleeko tästäkin mustavalkoinen?

T: Ei, tästä tulee nelivärinen. Ei siksi, että olisin menettänyt kiinnostukseni mustavalkoiseen ilmaisuun, se on vain monella tapaa vaikeampi julkaisuasu.

P: Todellako?

T: No, alun alkaen käytin ainoastaan mustavalkotekniikkaa, joka juontaa juurensa työskentelystäni elokuvan parissa ja valtavasta kiinnostuksestani "Film Noir"iin. Aluksi tein harmaat pinnat värittäen, mutta se muodostui erittäin työlääksi ja hitaaksi tavaksi, varsinkin koska en ollut täysin tyytyväinen lopputulokseen. Tämän jälkeen siirryin harmaarastereihin, mutta painettaessa eivät sävyt sitenkään toistuneet haluamallani tavalla. Neliväripainatus on itse asiassa helpompaa... ja värilliset albumit ovat suosittuimpia, niitä ostetaan enemmän.

P: *Bercese Electriquessa* taitavat olla molemmat mustavalkotekniikkasi edustettuina?

T: Kyllä, ja siinä huomaa, että harmaat ovat toistuneet hieman liian tummina. Ajanpuutteen vuoksi en valitettavasti pysty valvomaan painotyötä sen edetessä — sehän suoritetaan Belgiassa — ja siksi näen lopputuloksen vasta kun työ on jo painettu.

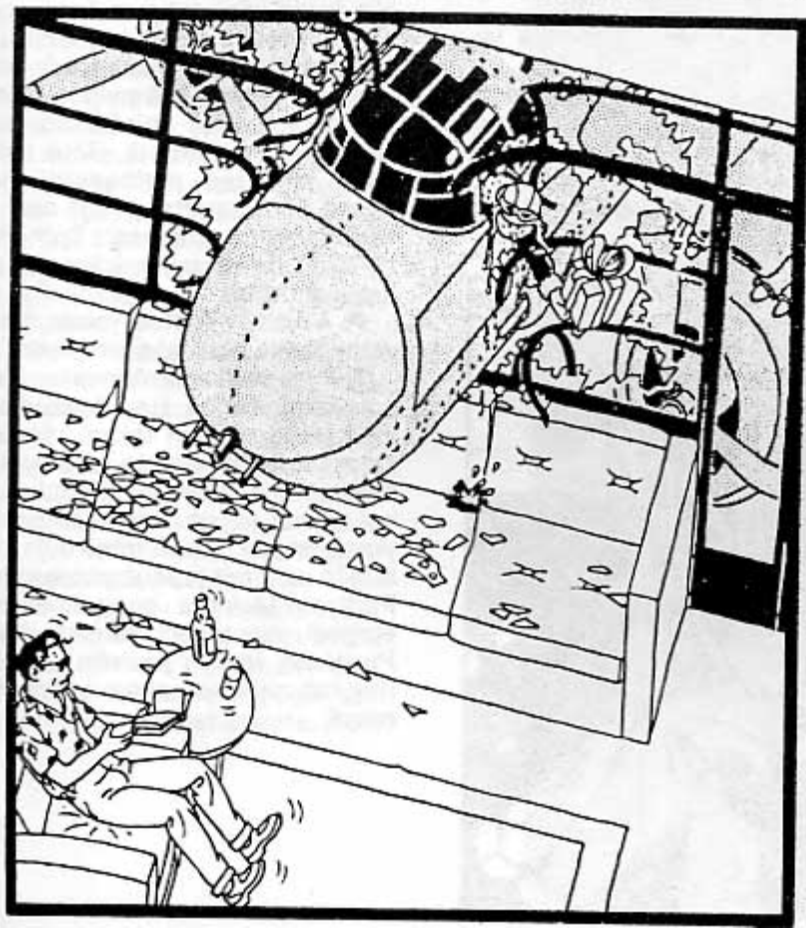
P: Suoritatko tässä uudessa työssäsi värityksen itse?

T: En väritä itse, vaan se tehdään **Bergen** studioilla Brysselissä. Sain muuten juuri eilen tarinan alkuosan takaisin väritettynä... hetkinen, tässähän se onkin. Olin

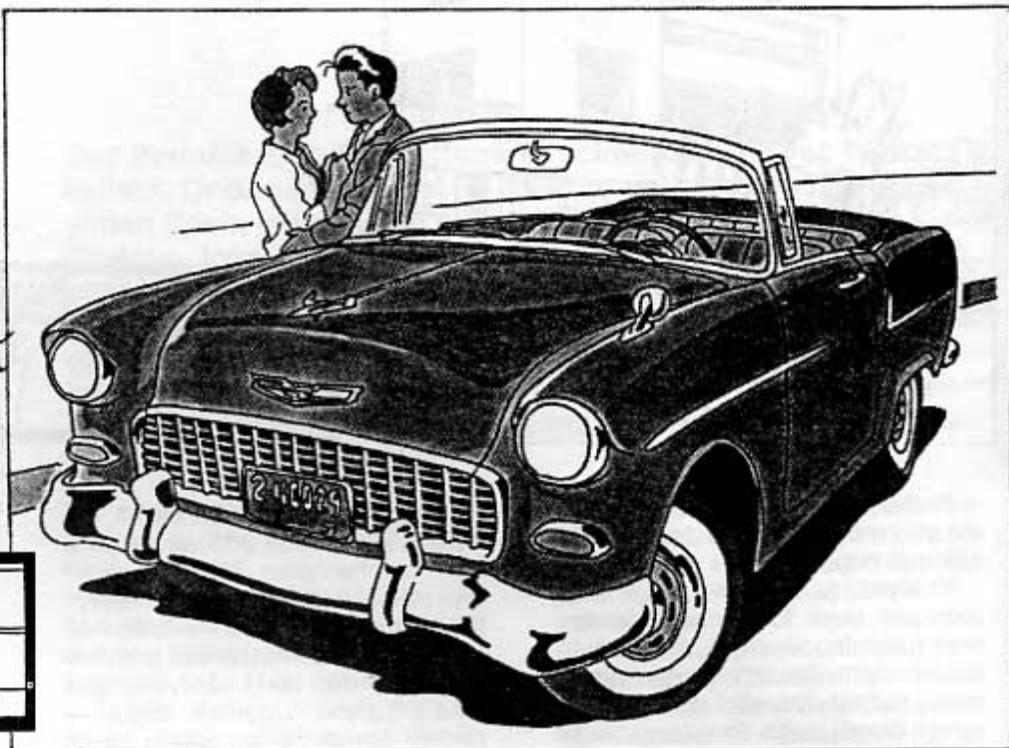
aika yllättynyt kun näin nämä, kuvittelin alunpitäen että väritys olisi tehty vanhempien *Tintti*-albumien tyyliksi, lievästi pastellisävyyseksi, mutta lopputulos onkin aivan muuta, huomattavasti luonnollisempi. Pidän tästä väritystavasta oikein paljon, varsinkin öistä — niiden tunnelma on saatu hyvin esiin.

P: Olet kuitenkin itsekin värittänyt töitäsi.

T: Kyllähän toki, *Bingo Bongo* -sarjaa tehdessäni käytän hyväkseni mahdollisuutta kokeilla väritymistä eri tyyliillä. En kuitenkaan suunnittele värejä kokeilemalla, vaan valitsen eri kohtiin mielestäni

B E R G E N O T T

parhaimmin soveltuvat värit värikartalta ja näen lopputuloksen vasta myöhemmin paperilla.

P: *Bingo Bongot* ovat yhden sivun mittaisia, pidätkö enemmän niiden vai pitkien tarinoiden tekemisestä?

T: Ne ovat kyllä helpompia, niitä tehdessäni voin piirtää vapaammin — ja kuten sanoin — kokeilla eri tyyleillä. Täytyy tunnustaa, että piirtäminen ei ole minulle suinkaan helppoa, käteni väsy nopeasti. Haluan kuitenkin keskittyä suurempiin kokonaisuuksiin ja pitkäjännitteisiin töihin: tätä albumiani olen valmistellut yli kaksi vuotta...

P: Huh-huh! Miten on, saattoiko se päättää aikataulustasi vai painostaako kustantajasi sinua milloinkaan?

T: Onneksi saan tehdä työtäni rauhassa. Uskoisin että me kaikki — **Clerc, Chaland, Floc'h...** — olemme työssämme riippumattomia aikatauluista, ja myös aika hitaita.

P: Kauanko sinulta menee yhden sivun piirtämiseen?

T: Sivun piirtäminen vie viidestä kuuteen päivään, ja tämä albumi, kuten edellinenkin, on noin 80:n sivun mittainen.

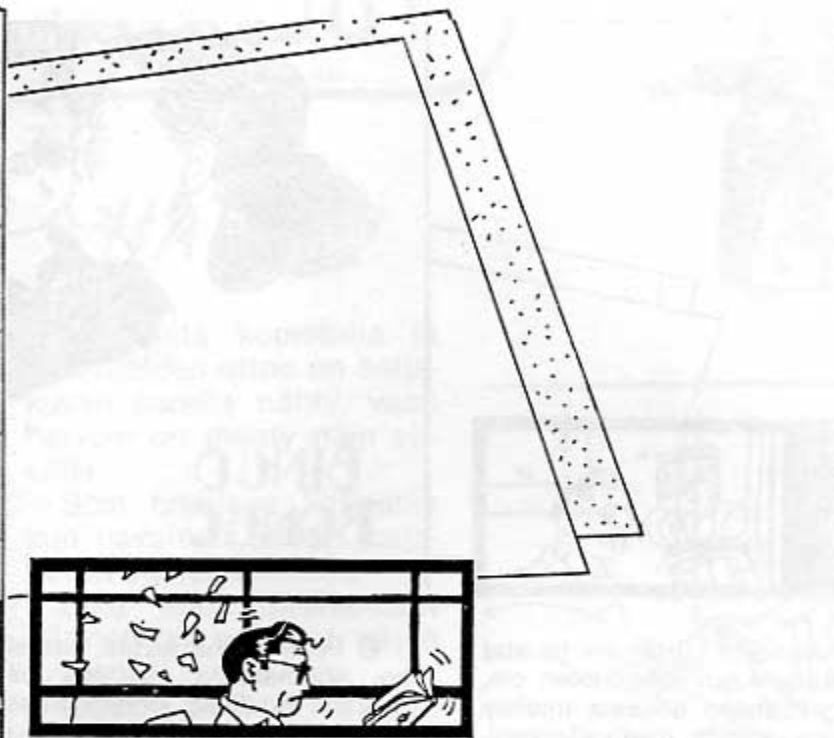
P: Miten nämä pitkät tarinat syntyvät?

T: No esimerkiksi ensimmäinen pitkä tarinani *Hopital* syntyi oma-kohtaisesta pelosta sairaalan leikkaukspöytää kohtaan. Kaveri menee sairaalaan sormessa olevan pikkuvian takia ja poistuu enemmän tai vähemmän amputoituna raajarikkona... sen muuten haluaisin piirtää uudestaan, kun tein sen olin hyvin kiinnostunut **Tardin** tyylistä piirtämisestä, haluaisin kokeilla nykyistä tyyliäni tähän tarinaan — pidän siitä paljon. Uudet tarinat kypsyvät mielessäni kun vielä piirrän edellistä. Tätä uutta aloin kirjoittaa piirtäessäni *Berceuse Electrique*ta, ja nyt olen jo tekemässä seuraavaa. Työni on tällä tavalla jatkuvaa, koko ajan on luotava uutta.

P: Voisitko kertoa jotain tästä valmisteilla olevasta tarinasta?

T: Kyseessä on eräänlainen kaksoisvakoilutarina. Ray Banana törmää rautaesiripun takaa tulevaan kaksoisolentoonsa, ja siitä syntyy selkkauksia. Yleensä tämänkaltaiset tarinat sijoittuvat eksoottiseen ympäristöön, mutta minä olen kuitenkin valinnut tapahtumapaikaksi Pariisin. Mukana on esimerkiksi episodi, jossa Ray Banana ekssyy Punaisen Myllyn juurella — joka muuten sijaitsee aivan kotini vieressä.

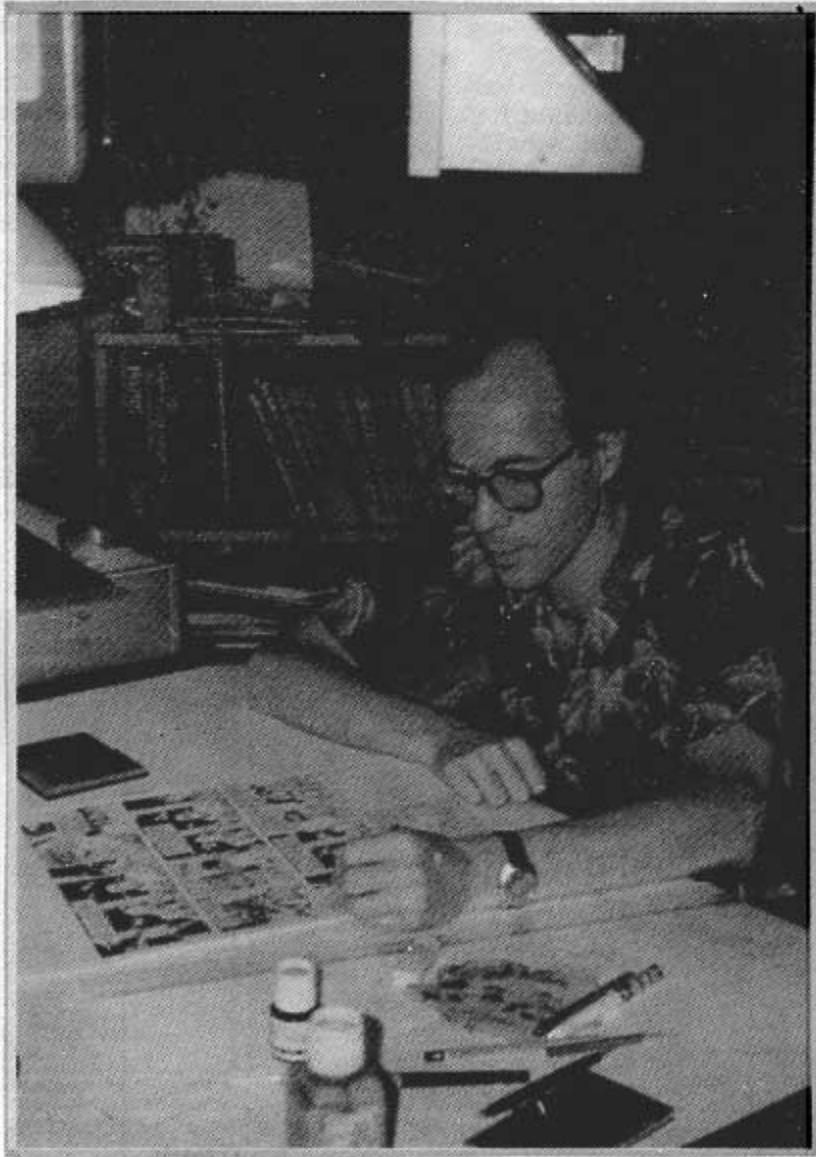

P: Tämä Ray Banana on aika-moinen tyyppi, mistä hän sai alkunsa?

T: Jaa-a, tyyppi kehittyi lähinnä nimestä johtuvan vitsin ympärille, ja tietysti hänellä piti olla Ray-Ban -aurinkolasit. Aluksi tein hänestä huonon ihmisen. Tarkoitukseni oli peilata vain pimeitä puoliani häneen — eräänlaista terapiaa siis — mutta sitten huomasin asian kääntyneen pääläelleen ja muuttuvani yhä enemmän hänen kaltaiseksi. No niin, nyttemmin hän ei ole lainkaan niin paha, paikoin on huomattavissa jopa sympaattisuutta — ja koomisuutta.

P: Ray Bananahan liikkuu 50-luvun ympäristössä, mihin perustuu kiinnostuksesi juuri tuohon ajanjaksoon?

T: Olen mielettömän kiinnostunut amerikkalaisista autoista, jopa tällä hetkellä enemmän kuin piirtämisestä. Pidän myös tuon aikakauden esineistä, jotka — kuten rakennuksetkin — haluan piirtää mahdollisimman totuudenmukaisiksi: En katso pystyväni keksimään parempia esineitä kuin ihmiset jotka pitkän tuotekehittelyn pohjalta ammatikseen niitä suunnittelevat. En ole myöskään saanut muotoilullista koulutusta kuten esimerkiksi **Joost Swarte**. Suo-

**BINGO
BONGO**

raan luonnosta piirtämäni taustat eivät kuitenkaan useimmiten ole, vaan yhdistelen erilaisia mielenkiintoisia asioita mielivaltaisesti. Talo jostain, toinen ehkä toiselta puolelta maailmaa, sulassa sovussa vierekkäin.

P: Olet siis kiinnostunut vanhoista autoista, mitä muuta harastat piirtämisen ulkopuolella?

T: Autoista toki olen kiinnostunut, vielä minulla ei kuitenkaan haluamaani ole ollut varaa. Vietän paljon aikaa perheeni ja ystäväni seurassa... josta tuleekin mieleeni että minun pitäisi lähteä nyt kotiin, sillä vaimoni on lähdessä hammaslääkärille ja minun pitää hoitaa sillä aikaa kahdeksankuukautista vauvaamme; haluaisitko tulla kotiin teille, voisimme jatkaa keskustelua?

Ei liene vaikea arvata, halusinko. Maanalaista käyttäen päädyimme Pigallelle, jonka vieressä, Montmartren kukkulan juurella sijaitsee Benoitin hieno, suuri ateljeeasunto. Nauraen hän kertoo sen tehdyn alunperin rikkaille ihmisille, jotka siellä voisivat kuvitella olevansa taiteilijoita... nyt siellä asuu taiteilija, mutta hänkin työskentelee muualla. Keskustelumme virallinen osuus oli näin päättynyt, loppuun sopii ehkä lastaan ruokkivan isän toteamus

T: Rakastan lapsia, niitä on ihana seurata: miten ne löytävät uusia asioita ja miten avoimesti ne suhtautuvat ympäristöönsä. Meillä olisi paljon opittavaa lapsilta.

**Teksti ja taitto:
Pasi Vainio**

**BIBLIO-
GRAFIAA**

Kirjat:

Hopital

- Les Humanoides Associes 1978
- La Berceuse Electrique*
- Casterman 1980
- Vers La Ligne Claire*
- Les Humanoides Associes 1980

Lehdet:

Metal Hurlant

- "Bingo Bongo" -tarinat (A Suvre)
- Ray Banana Suomessa:
- Tapiiri 2
- Bingo Bongo "Seikkailu Bengalissa"

